

اثربخشی آموزش نوروفیدبک بر خلاقیت دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر تهران: مطالعه موردی

^۱ نرگس رحمتی

^۲ رضا رستمی

^۳ محمد رضا زالی

^۴ جمیله زارعی

چکیده

زمینه: کودکان به مثابه آینده سازان هر کشوری باید بتوانند نقش آفرینی نوینی در فناوری و صنعت داشته باشند. با توجه به مطالعات مختلف می توان از نوروفیدبک برای پرورش خلاقیت کودکان بهره برد. براین اساس نهادها و سازمان های مجری آموزش کودکان می توانند این آموزش را در برنامه های ویژه کودکان بگنجانند؛ چرا که کودکان با دریافت آموزش های لازم برای تفکر خلاق در سن مناسب، می توانند تا آخر عمر از آن بهره فراوانی ببرند.

هدف: مطالعه حاضر با هدف بررسی اثر بخشی آموزش نوروفیدبک بر خلاقیت در دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر تهران انجام شد.

روش: روش پژوهش شبه آزمایشی در قالب طرح پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل بود. به این منظور شخص دانش آموز به شیوه هدفمند انتخاب شدند. در مرحله پیش آزمون تمام آزمودنی ها با نوار مغزی کمی شده و آزمون های تفکر خلاق تورنس ارزیابی شدند و بر اساس نمره های همتاسازی در دو گروه سی نفره جایگزین شدند. یکی از گروه ها به تصادف گروه آزمایش و دیگری گروه کنترل

۱. دانشگاه تهران، کارشناس ارشد مدیریت کارآفرینی، تهران، ایران (نویسنده مسئول) n_rahmati@ut.ac.ir

۲. دانشگاه تهران، دانشیار گروه روانشناسی، تهران، ایران rrostami@ut.ac.ir

۳. دانشگاه تهران، استادیار گروه کارآفرینی، تهران، ایران Mrzali@ut.ac.ir

۴. دانشگاه تهران، دانشجوی دکتری روانشناسی، تهران، ایران jamileh.zarei@gmail.com

مقدمه

در نظر گرفته شد.

در این مطالعه دانش آموزان گروه آزمایش بیست جلسه تحت آموزش نوروفیدبک قرار گرفتند و همزمان گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکرد. پس از گذشت دو ماه، تمام دانش آموزان با آزمون های تفکر خلاق تورنس، فرم تصویری دوباره ارزیابی شدند. تحلیل داده ها با نرم افزار اس پی اس اس ۲۱ از طریق آزمون تحلیل واریانس تک متغیره انجام شد.

یافته ها: یافته ها نشان داد، بین گروه آزمایش و کنترل در مؤلفه های سیالی، انعطاف پذیری، ابتکار و خلاقیت کل تفاوت معناداری وجود دارد.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج بدست آمده می توان گفت نوروفیدبک بر خلاقیت دانش آموزان تأثیر دارد؛ بنابراین، از آموزش نوروفیدبک برای بالا بردن خلاقیت در دانش آموزان می توان استفاده کرد.

کلیدواژه ها: آموزش نوروفیدبک، خلاقیت، انعطاف پذیری، ابتکار، مقطع ابتدایی.

خلاقیت در کودکان و نوجوانان به معنای تولید خلاقانه و رفتار نوآورانه ای است که ممکن است به تولید محسولی جدید منجر شود. با خلاقیت مشکلات حل می شود، آثار هنری و اختراعات تولید می شوند و زندگی بهبود می یابد (Feldhusen, 2002). خلاقیت فرایندی است که از دوران کودکی آموخته می شود و همراه با یادگیری از جهان اطراف و مهارت های موردنیاز باعث بهبود کیفیت زندگی می شود. خلاقیت در تعداد کمی از کودکان رشد می کند و به اوج می رسد و باعث تولید خلاق در سطح بالا می شود و در بقیه افراد بالاتر از سطح رفتارهای سازشی قرار نمی گیرد (Feldhusen, 2002). محققان ثابت ترین ویژگی های شخصیتی کارآفرینان را خلاقیت، اعتماد به نفس بالا، نیاز به موفقیت و تحمل ابهام می دانند (Gurol & Atsan, 2006). به طوری که شومپتر^۱ کارآفرین را شخصی دارای خصوصیت

1. Schumpeter

تخربیگری خلاق می‌داند که با تجاری‌سازی، نوآوری و جا انداختن آن در محیطی که پیش‌تر فاقد آن بوده است، تعادل را برهم می‌زند (Bart, 2006).

مطالعات در آموزش توسعه خلاقیت کودکان نشان می‌دهد، کودکانی که در سن سه تا نه سالگی در معرض آموزش بازی‌ها و ورزش‌های خلاقانه قرار گرفتند در مراحل بعدی زندگی از موفقیت‌های بالاتری برخوردار شده‌اند و در محیط کار و زندگی اعتماد به نفس بالاتر و ریسک‌پذیری بیشتری دارند. درواقع بازی‌ها، ورزش و ممارست در فعالیت‌ها می‌توانند سطح خلاقیت و ریسک‌پذیری کودکان را بالا ببرند (Pagona& Costas, 2008). در سال اول زندگی کودک، مغز متشکل از تعداد زیادی سیناپس‌های عصبی است که اگر به طور مناسب تحریک و استفاده نشوند رو به انحطاط می‌روند. از طرف دیگر، تحریک سیناپس‌های عصبی از راه مناسب مانند بازی، یادگیری و تحریک عاطفی باعث عملکرد مطلوب مغز می‌شوند. آموزش نوروفیدبک راه مؤثری برای تحریک مغز و جلوگیری از مرگ زودرس سیناپس‌هاست (Hoffmann, 2004).

سؤالی که مطرح می‌شود این است که چگونه می‌توان خلاقیت^۱ را در دانش‌آموزان توسعه داد؟ برای پاسخ به این مسئله صاحب‌نظران و پژوهشگران مانند پریا^۲ (۲۰۰۷)، فایفر^۳، اوبرمن-پتکا^۴ و جگر^۵ (۲۰۰۶)، گیب^۶ (۲۰۰۵)، هنری^۷ (۲۰۰۵) از شیوه‌های مختلفی استفاده کرده‌اند. نوروفیدبک^۸ یکی از روش‌های جدید توسعه خلاقیت است. نوروفیدبک شکلی از مداخله‌های رفتاری است که با هدف بهبود مهارت‌ها در زمینه فعالیت‌های هوشی و مغزی به کار می‌رود (Heinrich, Gevensleben, & Strehl, 2007).

1. creativity

2. Priea

3. Pfeiffer, S.

4. Oberman-Peterka, S.

5. Jeger, M.

6. Gibb, A.

7. Henry, C.

8. neurofeedback

آموزش نوروفیدبک از طریق ترغیب کودک به انجام بازی ویدئویی (تنها بهوسیله مغزش) با استفاده از اطلاعات فراهم شده بهوسیله امواج مغزی و از طریق الکترودهای متصل به سر اجرا می‌شود. در این روش از دست هیچ استفاده‌ای نمی‌شود و هیچ صفحه فرمانی هم وجود ندارد. حین انجام بازی امواج مغزی کودک بهوسیله تقویت‌کننده^۱ و رایانه کنترل می‌شود که علامت‌ها را پردازش می‌کند و بازخورد مناسب ارائه می‌دهد. مغز به تدریج به نشانه‌های بازخورد مداوم پاسخ می‌دهد و تغییراتی را پدید می‌آورد که در نتیجه آن عملکرد شناختی، توجه و خودکنترلی بهبود می‌یابد (Gevensleben, Holl, Albrecht, Schlamp, Kratz et al., 2009). از این‌رو، نتایج مطالعات نشان می‌دهد، نوروفیدبک می‌تواند به‌منظور ابزاری قدرتمند در تحقیقاتی به کار رود که به ارتباط انطباق عصبی با فرایند شناختی نیاز دارد. به عنوان مثال، یافته‌ها نشان می‌دهد که جی بی ای^۲ پیشرفت‌های برای انطباق بیشتر در پشتیبانی اطلاعات ذخیره شده در حافظه کوتاه‌مدت و بلندمدت مؤثر است (Keizer, Verment, & Hommel, 2010)؛ بنابراین، دلیل استفاده از نوروفیدبک برای تقویت خلاقیت دانش‌آموzan این است که آنان قدرت تفکر خلاق، ابتکار عمل و انگیزه‌ای قوی برای یادگیری داشته باشند و به موضوعات گوناگون علاقه‌مند شوند (Lobler, 2006). از ویژگی‌های ممتاز تفکر، خلاقیت یا آفرینندگی است. در سال‌های گذشته در محافل پژوهشی و تربیتی مفهوم خلاقیت و آفرینندگی به بحث و بررسی فراوان گذاشته شده است. بی‌تردید پرورش خلاقیت یکی از مهم‌ترین اهداف نظام آموزشی است. خلاقیت بهوسیله صاحب‌نظران مختلف به شکل‌های گوناگونی تعریف شده است که در بسیاری از موارد مشابه و در برخی موارد نیز متفاوت است. در واقع، می‌توان گفت هنوز اتفاق نظر جامع و مانع در تعریف این مفهوم وجود ندارد. این تعریف‌ها به محوریت ویژگی موردنظر صاحب‌نظران (شخص خلاق، فرآیند، محصول و ...) بستگی دارد و به اشکال مختلف تعریف شده است که برخی از آن‌ها به شرح زیر است. خلاقیت، ایجاد

1. Amplifier
2. Gamma Band Activity (GBA)

محصولات جدید یا کیفیت جدید، ایجاد روش‌های جدید برای تولید، ورود به بازار جدید، ایجاد منبع جدید از ذخیره یا ایجاد سازمان یا ساختار جدید در تجارت است. خلاقیت رفتاری است که کارآفرینی و جهت‌گیری آن را در برمی‌گیرد. دروسکر^۱ ادعا می‌کند خلاقیت ابزار اصلی کارآفرینی است (Gurol & Atsan, 2006). سانتروک^۲ (۲۰۰۴) خلاقیت را توانایی اندیشیدن دربارهٔ امور به راههای تازه و غیرمعمول و رسیدن به راه حل‌های منحصر به فرد برای مسائل می‌داند.

خلاقیت تولید ایده یا محصولی نو و مبتکرانه است که در برههای از زمان برای خالق یا برای شخص دیگری رضایت‌بخش باشد؛ بنابراین، حتی اگر این ایده یا محصول را قبل از شخص دیگری کشف کرده باشد یا آن را نو و مبتکرانه محسوب نکنند باز خلاقیت وجود دارد (Renzulli, 1986).

به عقیده تورنس^۳ (1988) تفکر خلاق فرایند در ک مشکلات، مسائل، کمبود اطلاعات و عوامل جاافتاده، حدس زدن و فرضیه ساختن در مورد این کمبودها، ارزیابی و آزمون فرضیه‌ها و حدس‌ها، اصلاح و ارزیابی مجدد آن‌ها و بالاخره ارائه نتایج است. خلاقیت تولید ایده‌های جدید مفید در همه زمینه‌های است. رانکو تأکید دارد که خلاقیت به هیچ عنوان تنها حل مسئله نیست. تفکر خلاق می‌تواند به هنگام حل مسئله کمک کننده باشد. حل مسئله فعالیتی عینی تراز خلاقیت است و هدف عینی و بیرونی و مشخص تری دارد ولی تفکر خلاق، تفکری تازه، مستقل و جامعه پسند است و بیشتر جنبه شخصی دارد و به شهود و تحلیل وابسته است (Runco, Millar, Acar& Cramond, 2010).

تورنس و راکستاین^۴ (1988) خلاقیت فردی را روند حساس شدن یا آگاه شدن از مسائل، کمبودهایی می‌دانند که برای آن هیچ راه حل آموخته‌شده‌ای وجود ندارد؛ بنابراین، باید

1. Drucker

2. Santroc

3. Torrance, E. P

4. Torrance and Rockstein

اطلاعات موجود در حافظه و جهان خارج را در هم آمیخت و مشکلات و عناصر مفقود را مشخص کرد و به دنبال راه حل بود یا راه حل‌ها را حدس زد و به طور مکرر آن‌ها را آزمایش کرد تا به نتیجه رسید (Morrison and Johnston, 2003).

عملکرد نیمکره‌های مغز^۱ نشان می‌دهد که دونیمه نامشابه مغز کارکردهای کم‌وپیش متفاوتی دارند. بنا به پژوهش‌های انجام شده، وقتی فرد مشغول تحلیل منطقی و تفکر کلامی است نیمکره چپ مغز مسلط می‌شود و وقتی فرد مشغول تجسم فضایی و سایر فرآیندهای ذهنی شامل کارکردهای غیرکلامی می‌شود، نیمکره راست مسلط می‌شود. تا چندی پیش هنوز وظایف مختلف و اختصاصی دو نیمکره مغز در ک نشده بود. مطالعاتی که با افراد دوپاره مخ صورت گرفته، تفاوت‌های چشمگیری را در کارکرد فرآیندهای عالی ذهنی^۲ و دو نیمکره مخ به روشنی نمایان ساخته است. عملکرد اختصاصی یا ترکیبی نیمکره‌های مغز در برخی فعالیت‌های ذهنی مثل خلاقیت همواره یکی از مباحث پیچیده و در عین حال جالب توجه متخصصان حوزه علوم رفتاری از جمله روان‌شناسان، عصب‌شناسان و... بوده است. تحقیق‌های آزمایشگاهی اورنستین^۳ (۱۹۷۲) نشان داد که موج نگاره‌های الکتریکی مغز^۴، حین انجام تکلیف کلامی مؤید افزایش فعالیت الکتریکی نیمکره چپ است. در حالی که هنگام انجام تکلیف فضایی فعالیت الکتریکی نیمکره راست افزایش می‌یابد. نیمکره چپ فرمانروایی توانائی ما در بخش کلامی و محاسبات ریاضی است. فرض کلی براین است که سمت چپ مغز اطلاعات را به طور خطی، منطقی، تحلیلی و متواالی پردازش می‌کند و در اساس با اطلاعات شفاهی مثل گفتار، خواندن، نوشتن و محاسبه سروکار دارد، همچنین بر جزئیات تمرکز دارد و در در ک تفاوت‌ها غالب است. نیمکره راست اطلاعات را به صورت غیرخطی، از طریق در ک مستقیم (شهود) و به طور همزمان پردازش می‌کند و با اطلاعات تصویری، شنایی، عصبی و

1 Cerebral hemispheres function

2 Higher mental proesses

3 Ornstein

عاطفی مثل موسیقی، فعالیت‌های هنری، تصویرسازی ذهنی^۱، رؤیا و درک طرح‌های غامض هندسی سروکار دارد و ادراکات آن کل‌نگر^۲ است؛ همچنین از حسی بسیار پیشرفته برای ادراک فضایی و طرح‌ها برخوردار است (اتکینسون و اتکینسون و هلیگارد ۱۹۸۳ ص ۹۱ و ۹۲). تفکر خلاق در عمل می‌تواند در هر دو نیمکره مغز دخیل باشد چراکه فرد خلاق ایده‌آل کسی است که بتواند وظایف اختصاصی هر دو نیمکره راست و چپ را به نحوی مکمل ادغام و از آن استفاده کند. با این حال، اگر در پی پاسخی مشخص‌تر باشیم بر اساس شواهد موجود که از مقدار زیادی از اطلاعات روان‌سنگی مربوط به بزرگ‌سالان عادی به دست آمده است، این افراد در به کارگیری وظایف مغزی نیمکره راست تخصص دارند و در انواع آزمون‌های تفکر خلاق تقریباً بدون استثناء از افرادی پیشی می‌گیرند که شیوه ادغام تفکر دو نیمکره را به کار می‌برند (Torrance & Goff, 1986).

دیدگاه‌هایی که تفاوت‌های فردی در سبک‌های شناختی و توانائی‌های ذهنی را بر اساس کارکردهای اختصاصی نیمکره‌های مغز تبیین می‌کند به اندازه کافی جذاب به نظر می‌رسند؛ اما واقعیت این است که این فرضیه‌ها بیشتر بر حدس و گمان متکی هستند تا شواهد تجربی (براهنی و همکاران، ۱۳۶۶، ص ۹۲). از مشهورترین نظریه‌ها در زمینه ارتباط عملکرد نیمکره‌ها و بخش‌های خاص مغز با تفکر و عملکرد خلاق، نظریه هرمان^۳ است. نظریه او به مفهوم «سلط مغز» مشهور است. وی ساختمان مغز را به چهار قسمت ای-بی-سی-دی^۴ تقسیم کرد و اعتقاد داشت افراد به یک اندازه و به یک شیوه از نیمکره‌ها و قسمت‌های چهارگانه مغز استفاده نمی‌کنند. افراد نیمکره‌های مغز مسلط و غالب دارند که شامل فعالیت‌های خاص حسی، حرکتی، تحلیلی و... است؛ اما در مورد تفکر و عملکرد خلاق نمی‌توان از نیمکره‌ای خاص صحبت کرد. به نظر او هیچ‌یک از قسمت‌های مغز به تنها‌یی کامل و خلاقانه عمل

1. imagery
2. holistic
3. Hermann
4. A-B-C-D

نمی‌کند بلکه این نقش مربوط به تمامی مغز است مگر هنگامی که با ورودی از دیگر قسمت‌ها، تحریک یا حمایت شود (قاسمزاده، ۱۳۸۳، ص ۳۰).

شواهد فرهنگی نشان می‌دهد که تا قبل از دهه نواد میلادی افراد برای ارتقاء خلاقیت از روش‌های مختلفی استفاده می‌کردند. ککوله^۱ (1896) شیمیدان معتقد بود که از نمایش تصاویر قبل از خواب برای ترویج خلاقیت می‌توان استفاده کرد و این زمینه‌ای برای بررسی تأثیر تصاویر قبل از خواب و القاء خلاقیت بود. در سال ۱۹۲۰ م. وردندنک^۲ استفاده از تصاویر خلاقانه را قبل از خواب توصیه می‌کرد و هنرمندان از خواب‌زدایان برای ایجاد طبع شاعرانه استفاده می‌کردند و نویسنده‌گان برای افزایش خلاقیت از داروهای روان‌گردان استفاده می‌کردند. تاریخچه استفاده از نوروفیدبک به دهه ۱۹۷۰ م. بازمی‌گردد. ارائه نتایج اولیه مبنی بر اینکه بیوفیدبک می‌تواند به تغییراتی در فعالیت قشر مغز منجر شود و این تعدیل‌ها به بهبودهای ملموسی در رفتار و کارکرد منجر می‌شوند (Hammond, 2005).

طبق مطالعات انجام‌شده از نوروفیدبک دو استفاده مهم در بررسی‌های روان‌شناسی برای دسترسی به عملکرد مغزی کشف شده است که برابر با ناهشیار فرویدی است. یکی امکان دست‌یابی به بخش‌های اسرارآمیزی که رؤیاها، خلاقیت و الهام را تبیین می‌کرد و دیگری تهیه و تدوین پیشنهادهایی برای بازسازی برنامه‌های بد در ناهشیار. مطالعات جانگ روی سیستم عصبی در ابتدای قرن بیستم اولین پایه‌های فیزیولوژیکی شاهد بر وجود ناهشیار فرویدی را کشف کرد (Larsen, 2006).

نوروفیدبک در موارد اصلاح نواقص پاتولوژیکی و شرایطی که مغز به درستی عمل نمی‌کند، می‌تواند کاربرد داشته باشد. به علاوه حتی در موارد بهنجار نیز برای افزایش کارایی مغزی از آن استفاده می‌شود (Wilson, Peper& Moss, 2006).

1. Kekule
2. Varendenck

نورو فیدبک می تواند به افزایش تمرکز، کاهش تکانش گری، بهبود کنترل هیجانی، افزایش ظرفیت تحمل حجم کارها در دوره طولانی زمان، بهبود دوره های خستگی روانی و کاهش زمان آن ها، افزایش تحمل ناکامی و درنهایت افزایش عزت نفس و کارایی فرد در موقعیت های فردی، اجتماعی و شغلی منجر شود. شواهد بالینی نیز حاکی از اثربخشی نورو فیدبک در اختلالات سوء مصرف مواد، اختلال دل بستگی، افسردگی، اختلال خواب، بد کنشی سیستم ایمنی (Hammond, 2005)، اضطراب، اختلال توجه و بیش فعالی بوده است (Hammond, 2006).

ورنون و همکارانش گزارش کردند، افراد سالم می توانند ضرب آهنگ فعالیت های حسی حرکتی خود را با مهار امواج تنا و بتا افزایش دهند که بعد از آموزش نورو فیدبک بهبود معناداری در کار کرد حافظه ایجاد می کند (Raymond, Sajid, Parkinson & Gruzelier, 2005).

همچنین نتایج تحقیق های بعدی نشان می دهد، آموزش نورو فیدبک کار کردی برای تغییر فعالیت های مغز در افراد بیمار و جوامع سالم است. ورنون (2005) و ورنون و گروزلیر (2008) معتقدند که از آموزش نورو فیدبک می توان به منظور ارتقاء طیف وسیعی از مهارت ها از جمله عملکرد ورزشی، توانایی شناختی، خلاقیت و عملکرد هنری در افراد سالم استفاده کرد (Dempster & Vernon, 2009). همچنین نورو فیدبک در بالا بردن سطح عملکرد مطلوب هنرمندان موسیقی و افزایش خلاقیت آنان (Egner & Gruzelier, 2003)، افزایش عملکرد هنرمندان حرکات موزون و بهبود نتایج مسابقه های رقص باله (Raymond, Sajid, 2005) مؤثر است. آموزش نورو فیدبک باعث افزایش توجه (Parkinson, Gruzelier, 2005) (Ros, Moseley, 2001)، بهبود حافظه، توسعه مهارت های جراحی (Egner & Gruzelier, 2001) (Bloom, Benjamin, Parkinson & Gruzelier, 2009) و توانایی های شرکت کنندگان (Keizer, Verment & Hommel, 2010) (Gruzelier, 2005) و بهبود عملکرد هنرمندان شده است.

روش پژوهش

از آنجاکه هدف پژوهش بررسی آموزش نوروفیدبک بر خلاقیت دانشآموزان است، پژوهش حاضر شبه آزمایشی و از نوع پیشآزمون-پسآزمون است. در این پژوهش روش تحقیق آزمایشی با انتساب گروه کنترل با طرح پیشآزمون-پسآزمون برای اجرای آزمایش نوروفیدبک به کار گرفته می‌شود. به دلیل استفاده از ابزارهای ارزیابی خلاقیت، از نوع آزمون‌های روانی-تریبیتی و تحلیل شواهد آزمایشی مبنی بر تفسیر کمی، این پژوهش از نوع ترکیبی است.

جامعه این تحقیق دانشآموزان مقطع ابتدایی مدارس مناطق یک، دو و چهار شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۹۱ هستند که این مدارس طرف قرارداد با مرکز اعصاب و روان آریه بودند. از بین آن‌ها شخص نفر با نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند که پس از انجام آزمون تعیین سطح بهره‌هوشی^۱ و گرفتن نوار مغزی کمی^۲ به طور تصادفی به دو گروه آزمایش (تحت آموزش نوروفیدبک با پروتکل بتا، حسی-حرکتی و افزایش برانگیختگی طی بیست جلسه) و گروه کنترل تقسیم شدند. قبل از اجرای نوروفیدبک در جلسه اول و در پایان جلسه آخر، آزمون تفکر خلاق تورنس فرم تصویری^۳ انجام شد و نتایج به دست آمده در پیشآزمون و پسآزمون، گروه آزمایش و کنترل، با استفاده از نرم‌افزار اس پی اس اس ۲۱^۴ با تجزیه و تحلیل واریانس تک متغیری^۵ تحلیل شد.

آزمون خلاقیت تصویری فرم ب، یکی از مجموعه آزمون‌های تفکر خلاق تورنس است که در سال ۱۹۷۴ م. توسط شرکت انتشاراتی «پرسنل» منتشر شد. اشکال تصویری آزمون‌های تفکر خلاق تورنس، مستلزم پاسخ‌هایی است که به طور عمدۀ ماهیّت ترسیمی یا تجسمی دارد

-
1. Intelligence Quotient (IQ)
 2. Quantitative Electro Encephalograph (QEEG)
 3. TTCT
 4. SPSS.21
 5. ANOVA

و از سطح کودکستان تا سطوح پس از دبیرستان توصیه شده است. این آزمون می‌تواند خلاقیت را بر مبنای انعطاف‌پذیری، ابتکار، بسط دادن و سیالی برای هر تصویر کامل شده بسنجد. پایایی بازآزمایی در نمونه ایرانی: تورنس در راهنمای نمره‌گذاری اظهار کرده است که برای به دست آوردن پایایی بازآزمایی نمونه بیست تا چهل نفره فاصله زمانی یک هفته یا بیشتر برای به دست آوردن پایایی بازآزمایی نمونه بیست تا چهل نفره فاصله زمانی یک هفته یا بیشتر کافی است. اعتبار این ابزار در ایران نشان می‌دهد که ضریب پایایی کل برای آزمون‌های تفکر خلاق تورنس فرم ب تصویری ۰/۸۰ است (پیرخائفی ۱۳۷۳).

متغیر مستقل، بخش اساسی این پژوهش به نام آزمایش نوروفیدبک بر روی آن دسته از کودکانی که نوار مغزی کمی گرفته بودند و از نظر بهره هوشی نیز در محدوده بهنجار قرار داشتند پس از انجام پیش‌آزمون‌های خلاقیت و هنگامی که دانش‌آموزان خود را برای ورود به دوره آزمایش آماده ساختند در محل کارگاه ارتقاء عملکرد شروع شد.

آموزش نوروفیدبک با استفاده از دستگاه پروکومپ^۱ محصول شرکت تاوت فناوری^۲ طی دوره‌ای دو ماهه، هفت‌های سه جلسه در بعدازظهر برگزار شد. شرکت کنندگان در اتفاقی آرام روی صندلی نشستند و در ده جلسه اول که با پروتکل اس ام آر^۳ آموزش داده شد الکترودها در نواحی سی ۳-سی ۴ یا سی زد^۴ قرار گرفتند. در ده جلسه بعدی با پروتکل بتا و در نواحی اف زد یا اف ۳-اف^۵ الکترودها بر روی سر وصل شدند و یک الکترود (الکترود ارت) نیز به گوش وصل شد. برنامه آموزشی از طریق صفحه رایانه‌ای که در مقابل کودک قرار داشت به صورت بازی‌های رایانه‌ای ارائه شد. با این تفاوت که تنها ذهن و مغز کودک است که بازی را انجام می‌داد و نه دستان او. با تکرار و تمرین بازی‌ها، مغز یاد می‌گیرد برای رسیدن به بهترین نتیجه چه کار کند؛ این کار به تنظیم امواج و فعالیت‌های مغز می‌انجامد. به عبارت دیگر، برنامه کار نوروفیدبک شرطی‌سازی عاملی (Egne & Gruzelier, 2003) در طول آموزش

1. Procomp2

2. Thought Technology Ltd, Montreal, QC

3. SMR

4. C4 -C3 or Cz

5. Fz or F3 -F4

نوروفیدبک است، افراد با توجه به سطح امواج مغزی خود برای رسیدن به عملکرد مؤثرتر آموزش می‌یابند و فرکانس‌های مغز که در مواردی کاهش یافته‌اند را می‌توانند افزایش داد (Gunkelman & Johnstone, 2005). به طوری که اطلاعات امواج مغزی توسط رایانه تفسیر می‌شود و قدرت هر یک از امواج توسط رایانه به آزمونگر ارائه می‌شود تا بتواند سطح امواج را افزایش یا کاهش دهد. آموزش‌های لازم دیداری و شنیداری رایانه‌ای به صورت نمایش قایق مسابقه، کارتن یا جورچین^۱ ارائه می‌شود. آموزش نوروفیدبک حدود سی تا شصت دقیقه از طریق بازخورد دیداری-شنیداری صورت می‌گیرد. البته در اولین جلسه آموزش‌های لازم به کودک و خانواده ارائه شد و سپس وضعیت امواج در نقاط مختلف سر سنجیده شد تا با امواج معیار مقایسه شود. همچنین در آغاز هر جلسه آموزش، از مراجعان نوار مغزی گرفته شد و سطح آستانه شرکت کنندگان (حدود دو تا پنج دقیقه اول) سنجیده شد تا بر اساس آن، سطح آستانه مهار و پاداش تعیین شود. دامنه سطح آستانه بین ۰/۵ تا یک میکرو ولت پایین‌تر یا بالاتر از معیار برای پاداش یا مهار در نظر گرفته می‌شود. هنگامی که آستانه به بیشتر از ۶۰٪ رسید، پاداش دریافت می‌کند و هنگامی که پایین‌تر از ۳۰٪ سطح تعریف شود، مهار بازی صورت می‌گیرد. پاداش توسط سیگنال صوتی یا تصویری ثبت و ارائه می‌شود. هنگامی که شرکت کنندگان به طور مداوم به اهداف تعریف شده دست پیدا کنند، بازخوردی همانند تغییر در روشنایی، اندازه یا سرعت اشیاء در نمایشگر رایانه دریافت می‌کنند که نمره‌های پاداشی توسط یک سیگنال صوتی و تصویری نمایش داده می‌شود. هنگامی که قدرت مهاری کودک بیش از حد باشد، تصاویر در حال حرکت متوقف و به صورت سیاه و سفید نمایش داده می‌شود و استراحتی کوتاه‌مدت برای کودک مهیا می‌کند.

یافته‌های پژوهش

خلاصه‌ای از یافته‌های توصیفی حاصل از متغیرهای موردمطالعه در جدول ۱ به شرح زیر ارائه شده است.

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای خلاقیت به تفکیک گروه‌ها

متغیرهای پژوهش	نورو فیدبک				کنترل	
	انحراف میانگین		انحراف میانگین			
	معیار	میانگین	معیار	میانگین		
پیش آزمون	۲۴/۳۸	۱۰/۰۹	۲۳/۲	۲۳/۲	۸/۱۲	
سیالی	۳۴/۵	۶/۹۷	۲۲/۱۳	۲۲/۱۳	۷/۱۳	
پیش آزمون	۱۷/۹۴	۶/۲۳	۱۸/۴	۱۸/۴	۶/۸	
انعطاف پذیری	۲۹/۰۶	۵/۹۳	۱۹/۷	۱۹/۷	۶/۵۳	
پیش آزمون	۵۷/۲۵	۱۸/۲	۵۵/۶	۵۵/۶	۱۴/۴۴	
ابتکار	۸۵/۵۶	۱۶/۵۴	۵۹/۵	۵۹/۵	۱۲/۲۷	
پیش آزمون	۸۹/۹۴	۴۲/۵۶	۸۵/۶۳	۸۵/۶۳	۳۱/۲۶	
وسعت بخشی	۱۱۰/۱۹	۳۹/۳	۷۸/۵	۷۸/۵	۲۲/۳۷	
پیش آزمون	۱۸۹/۲۹	۶۷/۵۸	۱۸۳/۲۵	۱۸۳/۲۵	۴۱/۰۲	
خلاقیت کلی	۲۵۹/۳۱	۵۶/۴۵	۱۸۱/۰۶	۱۸۱/۰۶	۳۶/۰۴	
پس آزمون	۲۵۹/۳۱	۵۶/۴۵	۱۸۱/۰۶	۱۸۱/۰۶		

اطلاعات جدول یک نشان می‌دهد اگرچه نمره‌های پیش آزمون خلاقیت و مؤلفه‌های آن در دانش‌آموzan هر دو گروه تقریباً یکسان است، اما نمره‌های دانش‌آموzan گروه آزمایش (نورو فیدبک) در پس آزمون نسبت به پیش آزمون افزایش داشته است و در گروه کنترل تغییرات محسوسی دیده نمی‌شود.

در این تحلیل در مرحله اول، وجود یا نبود معناداری ترکیب خطی متغیرهای وابسته بر اساس متغیر مستقل گروه‌بندی شد و در مرحله بعد تحلیل واریانس‌ها بررسی شد.

قبل از اجرای تحلیل واریانس، بررسی مستقل بودن مشاهده‌ها با توجه به انتخاب تصادفی نمونه‌ها تأیید شد. مفروضه همگنی کوواریانس‌ها با آماره ام باکس^۱ با مقدار ۲۶/۲۰ و کمیت F برابر با ۱/۱۳۹ با سطح معنی‌داری ۰/۳۰ تائید شد. به این ترتیب نشان داده شد که داده‌ها برای بررسی تفاوت گروه‌ها مناسب است.

در مرحله بعد برای مشخص شدن اینکه تفاوت مربوط به کدامیک از متغیرهاست، از آزمون تک متغیری به شیوه بنفرونی استفاده شد. در این شیوه برای کنترل خطای نوع اول سطح معناداری آزمون فرضیه‌ها برابر با ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

جدول ۲. خلاصه آزمون آنالیز واریانس تک متغیری برای مؤلفه‌های خلاقیت

معیار تصمیم	f آماره	میانگین مربعات خطای آزادی	درجه آزادی	مجموع مربعات خطای آزادی	بین گروهها
۰/۰۰۵	۸/۴۴۸	۲۲۱۱۸	۱	۲۲۱۱۸	بین گروهها
		۲۶۱۸	۵۸	۵۱۸۶۰	داخل گروهها
		۵۹	۱۷۳۹۷۸	جمع	خلاقیت
۰/۰۰۳	۹/۷۴۷	۶۴۰	۱	۶۴۰	بین گروهها
		۶۵	۵۸	۳۸۱۰	داخل گروهها
		۵۹	۴۴۵۰	جمع	سیالی
۰/۰۳۳	۴/۷۶۲	۲۲۸	۱	۲۲۸	بین گروهها
		۴۷	۵۸	۲۷۷۸	داخل گروهها
		۵۹	۳۰۰۶	جمع	انعطاف
۰/۰۱۹	۵/۸۵۶	۱۸۳۷	۱	۱۸۳۷	بین گروهها
		۳۱۳	۵۸	۱۸۱۹۶	داخل گروهها
		۵۹	۲۰۰۳۳	جمع	ابتكار
۰/۰۳۹	۴/۴۶۱	۴۲۱۶	۱	۴۲۱۶	بین گروهها
		۹۴۵	۵۸	۵۴۸۳۰	داخل گروهها
		۵۹	۵۹۰۴۷	جمع	وسعت‌بخشی

* اختلاف میانگین‌ها در سطح ۰/۰۵ معنادار است.

بحث و نتیجه گیری

همان طور که نتایج تحلیل تک متغیری نشان می‌دهد، در خلاقیت و مؤلفه‌های آن میانگین گروه آزمایش با گروه کنترل تفاوت معنادار وجود دارد؛ به‌طوری‌که ویژگی‌های خلاقیت و انعطاف‌پذیری، ابتکار و بسط گروه آزمایش نسبت به گروه دیگر پس از آموزش‌های نورووفیدبک به‌طور معناداری بهبود یافته است.

نورووفیدبک با آموزش دادن به مغز برای خودتنظیمی و تمرکز باعث ساماندهی تفکر، افزایش انعطاف‌پذیری در تغییر دادن وضعیت و تنظیم افراط‌های هیجانی می‌شود. آموزش نورووفیدبک با تغییراتی که در عملکرد امواج مغزی ایجاد می‌کند هر دو نیمکره مغز را در بر می‌گیرد و باعث افزایش خلاقیت می‌شود (Boynton, 2001). از طرفی نورووفیدبک مغز را قادر می‌کند تا نوسان‌های برانگیختگی را به نحوی اصلاح کند که کودکان بتوانند تمرکز و توجه خود را بر روی کار و فعالیت حفظ کنند (Vernon, Egner, Cooper, Compton, 2001).

(Neilands, Sheri & et al. 2003) با توسعه تمرکز و هوشیاری به دنبال انگیختگی قشر مغز، کودک می‌تواند احساس ترس، حواس‌پرتی و ریسک‌پذیری خود را مدیریت کند. از طرفی افزایش توجه و تمرکز باعث افزایش اعتماد به نفس و مدیریت سطح اضطراب می‌شود و درنتیجه، افزایش انعطاف‌پذیری و وسعت‌بخشی خلاقیت را به دنبال دارد (Boynton, 2001). آموزش نورووفیدبک با تغییراتی که در عملکرد امواج مغزی ایجاد می‌کند هر دو نیمکره مغز را در بر می‌گیرد و باعث افزایش خلاقیت می‌شود. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد، آموزش نورووفیدبک با پروتکل اس ام آر (کاهش موج‌های بتا^۱ کاهش امواج آلفا/تا و افزایش اس ام آر) و پروتکل بتا (کاهش امواج آلفا/تا، افزایش بتا و کاهش، های بتا، در ناحیه مرکزی و پیشانی) باعث افزایش خلاقیت شخصی ($P=0.005$) و افزایش ابتکار ($p=0.019$)، سیالی ($P=0.003$)، انعطاف‌پذیری ($P=0.033$) و وسعت‌بخشی ($P=0.039$) خلاقیت می‌شود؛ که این

1. high beta

نتایج با تحقیقات بوینتون (2001) از نظر افزایش انعطاف‌پذیری و وسعت‌بخشی خلاقیت مطابقت دارد. از طرفی نتایج این تحقیق با نتایج مطالعات ایگر و گریزلی (2004) که آموزش نوروفیدبک با پروتکل بتا ۱ را در ارتقاء عملکرد هنری افراد مؤثر دانسته‌اند، همسو است چراکه عملکرد خلاقانه افراد را تحت تأثیر قرار داده است.

مطالعات گوناگون، آموزش نوروفیدبک را دلیل ارتقاء طیف وسیعی از مهارت‌ها از جمله توانایی شناختی، خلاقیت و عملکرد هنری می‌دانند که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد. چراکه دانش‌آموزان حین آموزش نوروفیدبک راهبردهایی را یاد می‌گیرند که برای موقعیت‌های بحرانی زندگی لازم و بر کسب توانایی‌های خودتنظیمی و انتقال این توانایی‌ها مؤثر است.

با این حال، ارتباط بین آموزش نوروفیدبک برای ارتقاء خلاقیت نیاز به بررسی و تحقیق‌های بیشتری در آینده دارد. این تحقیق با استفاده از ابزارهای نوروتراپی به آموزش امواج مغزی برای افزایش عملکرد خودتنظیمی مغز تأکید دارد. امید است، تحقیق‌های آینده بتواند با استفاده از فناوری‌های نوآورانه در تمام اقسام جامعه عملکرد خلاق را ارتقا دهد تا رشد اقتصادی و اجتماعی بالایی به ارمغان آورد. در آینده باید تأثیر فناوری‌های جدید بر خلاقیت را در نظر داشت تا برای آموزش و ارتقاء آن بتوان راهکارهایی ارائه داد. از آنجاکه در سال‌های گذشته تلاش‌های زیادی برای توسعه مهارت‌ها و استعدادهای خلاقیت در حال انجام است، بدون آگاهی از خلاقیت و راه‌های آموزش و توسعه آن امکان‌پذیر نیست.

از طرفی، کودکان به مثابة آینده‌سازان هر کشوری باید بتوانند نقش آفرینی نوینی در فناوری و صنعت داشته باشند. براین اساس، نهادها و سازمان‌های مجری آموزش کودکان می‌توانند با اندازه‌گیری سطح خلاقیت، کودکان خلاق و مبتکر را شناسایی و آموزش‌های لازم برای ارتقاء توانایی‌های آنان را ارائه دهند؛ اگر کودکان در سن مناسب آموزش‌های لازم مربوط به خلاقیت را دریافت کنند، می‌توانند تا آخر عمر بهره بالایی از آن ببرند.

منابع

- پال تورنس، لی. (۱۹۹۸). استعدادها و مهارت‌های خلاقیت و راه‌های آزمون و پرورش آن، ترجمه حسن قاسم‌زاده، ۱۳۸۳. تهران: دنیای نو.
- پیرخانفی، علیرضا. (۱۳۷۳). بررسی رابطه هوش و خلاقیت در بین دانشآموزان پسر مقطع دوم نظری دیبرستان‌های شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علوم تربیتی علامه طباطبائی.
- ریتال ل. اتکیسون؛ ریچارد. س. اتکیسون؛ ارنست ر. هیلگارد (۱۹۸۳). زمینه روانشناسی، ترجمه محمد نقی برانی و همکاران، ۱۳۶۶. چاپ هفتم، تهران: انتشارات رشد.

- Amabile, T. M. (1996). *Creativity in context*: Boulder, CO: Westview Press.
- Boynton T. (2001) Applied Research Using Alpha/Theta Training for Enhancing Creativity & Well-Being. *Journal of Neurotherapy* 1-2:5-18.
- Coben, R. Linden, M. & Myers, T. E. (2010). Neurofeedback for Autistic Spectrum Disorder: A Review of the Literature. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 35(1), 83-105.
- Cortoos, A. Valck, E. D. Arns, M. Breteler, M. H. M. & Cluydts, R. (2010). An Exploratory Study on the Effects of Tele-neurofeedback and Tele-biofeedback on Objective and Subjective Sleep in Patients with Primary Insomnia. *Appl Psychophysiol Biofeedback*, 35, 125-134.
- Dama, K. v. Schipper, M. & Runhaar, P. (2010). Developing a competency-based framework for teachers' entrepreneurial behaviour. *Teaching and Teacher Education*, 26, 965-971.
- Demos, J. N. (2005). Getting started with neurofeedback. *Norton & company, New York, London*.
- Dempster, T. & Vernon, D. (2009). Identifying Indices of Learning for Alpha Neurofeedback Training. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 34(4), 309-318.
- Dupee, M. & Werthner, P. (2010). Psychophysiological Profiling of an Elite Athlete Using Bio/Neurofeedback. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 35(4), 331-331.
- Egner, T. & Gruzelier, J. H. (2003). Ecological validity of neurofeedback: modulation of slow wave EEG enhances musical performance. *Neuroreport*, 14(9), 1221-1224.
- Feldhusen, J.F. (2002) Creativity: the knowledge base and children. *High Ability Studies*, 13:179-183.
- Fuchs, T. Birbaumer, N. Lutzenberger, W. Gruzelier, J. H. & Kaiser, J. (2003). Neurofeedback treatment for attention-deficit/ hyperactivity disorder in children: A comparison with methylphenidate. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 28(1), 1-12.

- [مُرْسَلَةٌ لِّمَوْهِبَاتٍ نَّوْفُولِيَّكِيَّةٍ مُّنْتَهِيَّةٍ دَانِشَةٌ مُّؤْمَنَةٌ...]
- Gevensleben, H. Holl, B. Albrecht B. Schlamp D. Kratz O. Studer, P. Wangler, S. Rothenberger, A., Moll G.H.& Heinrich H. (2009) Distinct EEG effects related to neurofeedback training in children with ADHD: A randomized controlled trial. *International Journal of Psychophysiology* 74:149-157.
- Gunkelman, J. D. & Johnstone, J. (2005). Neurofeedback and the Brain. *Journal of Adult Development*, 12(2/3), 93-98.
- Gruzelier, J.R. (2005) The effects of alpha/theta neurofeedback on personality and mood. *Cognitive Brain Research* 23:287– 292.
- Gurol, Y. & Atsan, N. (2006). Entrepreneurial characteristics amongst university students Some insights for entrepreneurship education and training in Turkey. *Education& Training*, 45(1), 25-38.
- Hoffmann E. (2004) Neurofeedback Training of Children with Attention and Behaviour Disorders A Statement of Theories, Methods, and Results. *Mentalfitness*.
- Hammond, D. c. (2007). Neurofeedback for the Enhancement of Athletic Performance and Physical Balance. *American Board of Sport Psychology*, 1(1-9).
- Heinrich, H. Gevensleben, H. & Strehl, U. (2007). Annotation: Neurofeedback - train your brain to train behaviour. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 48(1), 3-16.
- Kaiser, D. A. & Othmer, S. (2000). Effect of Neurofeedback on Variables of Attention in a Large Multi-Center Trial. *Journal of Neurotherapy: Investigations in Neuromodulation. Neurofeedback and Applied Neuroscience*, 4(1), 5-15.
- Keizer, A. W. Verment, R. S. & Hommel, B. (2010). Enhancing cognitive control through neurofeedback: A role of gamma-band activity in managing episodic retrieval. *Neuroimage*, 49(4), 3404-3413.
- Kotchoubey, B. Strehl, U. Uhlmann, C. Holzapfel, S. Ko"nig, M. Fro"scher, W. et al. (2001). Modification of Slow Cortical Potentials in Patients with Refractory Epilepsy: A Controlled Outcome Study. *Epilepsia*, 42(3), 406–416.
- Kouijzer, M. E. J. van Schie, H. T. de Moor, J. M. H. Gerrits, B. J. L. & Buitelaar, J. K. (2010). Neurofeedback treatment in autism. Preliminary findings in behavioral, cognitive, and neurophysiological functioning. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 4(3), 386-399.
- Larsen, S. (2006) (Ed.)^Eds.) The Healing Power of Neurofeedback The Revolutionary LENS Technique for *Restoring Optimal Brain Function* pp. Pages
- Morrison, A. & Johnston, B. (2003). Personal creativity for entrepreneurshipTeaching and learning strategies. *Higher Education and SAGE Publications*, 4(2), 145-158.
- Naude, T. (2005). The relationship between personality and creativity: a psychometric study, MA (Research Psychology)pp. 214).
- Onstenk, J. (2003). Entrepreneurship and Vocational Education. *European Educational Research Journal*, 2, 74-89.
- Pagona B., Costas M. (2008) The development of motor creativity in elementary school children and its retention. *Creativity Research Journal* 20:72-80.

- Raymond, J. Sajid, I. Parkinson, L. A. & Gruzelier, J. H. (2005). Biofeedback and dance performance: a preliminary investigation. *Applied Psychophysiology & Biofeedback and Self-Regulation*, 30(1), 65-74.
- Rossiter, T. (2004). The effectiveness of neurofeedback and stimulant drugs in treating AD/HD: part II. Replication. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 29(4), 233-243.
- Runco, M. A. Millar, G. Acar, S. & Cramond, B. (2010). Torrance Tests of Creative Thinking as Predictors of Personal and Public Achievement: A Fifty-Year Follow-Up. *Creativity Research Journal*, 22(4), 361-368.
- Thomas, J. L. (2002). Neurofeedback and Your Brain: A Beginner's Manual. *Faculty, NYU Medical Center& Albert Einstein College of Medicine*.
- Torrance, E. P. & Goff, K. (1986). A quiet revolution. *Journal of Creative Behavior*, 23, 136- 145.
- Vernon, D. Egner, T. Cooper, N. Compton, T. Neilands, C. Sheri, A. et al. (2003). The effect of training distinct neurofeedback protocols on aspects of cognitive performance. *International Journal of Psychophysiology*, 47, 75-85.
- Vernon, D. J. (2005). Can neurofeedback training enhance performance? An evaluation of the evidence with implications for future research. *Applied Psychophysiology and Biofeedback*, 30(4), 347-364.
- Wilson, V. E; Peper, E; & Moss, D. (2006). Professional issue "The mind room" in Italian soccer training: the use of biofeedback and neurofeedback for optimum performance. *Biofeedtjack*, 34, 79-810